

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 4. maja 1915.

Treść: (M 107. i 108.) 107. Obwieszczenie w sprawie zwinienia królewsko-węgierskiego Urzędu celnego pobocznego II. klasy przy tartaku w Szalánc. — 108. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące zmiany na czas trwania obecnej wojny ustawy z dnia 6. czerwca 1886, o pospolitem ruszeniu dla królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii.

107.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. kwietnia 1915

w sprawie zwinienia królewsko-węgierskiego Urzędu celnego pobocznego II. klasy przy tartaku w Szalánc.

Według zawiadomienia królewsko-węgierskiego Ministra skarbu związa się z dniem 30. kwietnia 1915 królewsko-węgierski Urząd celny poboczny II. klasy przy tartaku w Szalánc.

Engel wlr.

108.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 1. maja 1915,

dotyczące zmiany na czas trwania obecnej wojny ustawy z dnia 6. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 90 o pospolitem ruszeniu dla królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

W miejsce § 2., ustęp pierwszy i drugi, ustawy dnia 6. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 90 o pospolitem ruszeniu dla królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii, wstępują postanowienia następujące:

Do służby w pospolitem ruszeniu obowiązani są wszyscy obywatele państwa, którzy posiadają wymaganą zdatność do służby wojskowej w ogólności lub przynajmniej do służby w pospolitem ruszeniu i nie należą ani do wspólnej siły zbrojnej ani też do obrony krajowej, a to od początku roku, w którym kończą 18. rok życia, do końca roku, w którym osiągnęli 50. rok życia.

Dla tych jednak, którzy przed wejściem w życie ustawy z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128, dotyczącej wprowadzenia nowej ustawy o służbie wojskowej, przed ukończeniem 19. roku życia wstąpili dobrowolnie do wspólnej armii, tudzież dla tych, których obowiązek służby w pospolitem ruszeniu stosownie do § 1. ustawy z dnia 25. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 200 o c. k. obronie krajowej królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem Tyrolu i Przedarulanii, już z rokiem osiągnięcia 40. lat życia miał się ukończyć, kończy się obowiązek służby w pospolitem ruszeniu z końcem roku, w którym ukończyli 47. rok życia.

§ 2.

Przegląd wojskowy najmłodszego rocznika obowiązków do służby w pospolitem ruszeniu ma być dokonywany przez komisye mieszane.

§ 3.

W miejsce § 3. wstępują postanowienia następujące:

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu dzielą się na dwa powołania.

Do pierwszego powołania należą wszyscy obywatele państwa, obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu według § 2., od początku roku, w którym ukończyli 18. rok życia do końca roku, w którym osiągnęli 42. rok życia.

Drugie powołanie obejmuje obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu obywateli państwa od początku roku, w którym ukończyli 43. rok życia, aż do końca roku, w którym kończy się ich obowiązek służby w pospolitem ruszeniu.

§ 4.

W miejsce § 5., ustęp trzeci i czwarty, wstępują postanowienia następujące:

W razie nadzwyczajnej potrzeby, mianowicie jeżeli w dalszym przebiegu obecnej wojny rezerwa i rezerwa zapasowa, przeznaczona do uzupełnienia wspólnej armii i obrony krajowej, nie okaże się wystarczająca, można na czas trwania nieodzownej potrzeby powołać całe pospolite ruszenie — i to odnośnie do wspólnego wojska, przestrzegając norm co do przydzielania w myśl postanowień § 36., l. 3 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128.

Do celu wymienionego w ustępie poprzedzającym, można powołać obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu a należących do drugiego powołania, tylko wyjątkowo.

Osób, należących do drugiego powołania pospolitego ruszenia, można użyć do służby na froncie

dopiero wtedy, jeżeli powołano już w ogólności do takiej służby osoby, należące do pierwszego powołania.

§ 5.

Jako nowy § 9 a) należy wstawić po § 9:

Kto działa wbrew przepisom, wydanym celem wykonania niniejszej ustawy, będzie karany za przekroczenie przez władzę polityczną, którą oznaczy się w drodze rozporządzenia, o ile czyn jego nie podpada pod surowsze postanowienia karne, w szczególności pod postanowienia ustawy z dnia 28. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 137 o karaniu za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu do wojska i za uwiedzenie do tego.

Co do tych przekroczeń mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§ 75., ustęp pierwszy, 78. i 79. ustawy o służbie wojskowej z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; postanowienia jego mają moc obowiązującą tylko przez czas trwania obecnej wojny aż do rozpuszczenia pospolitego ruszenia.

Wykonanie tego rozporządzenia poruczam Mojemu Ministrowi obrony krajowej.

Wiedeń, dnia 1. maja 1915.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Zenker wkr.

Georgi wkr.

Heinold wkr.

Hussarek wkr.

Schuster wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.